

Prædiken til Midfaste søndag

Joh. 6,24-35[36-37]

Anden tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Da skaren nu så, at Jesus ikke var der og hans disciple heller ikke, gik de om bord i bådene og kom til Kapernaum og ledte efter Jesus. Og da de fandt ham på den anden side af søen, sagde de til ham: »Rabbi, hvornår er du kommet hertil?« Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte. Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på.« Så sagde de til ham: »Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?« Jesus svarede dem: »Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.« Da sagde de til ham: »Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre? Vore fædre spiste manna i ørkenen, som der står skrevet: »Brød fra himlen gav han dem at spise.« Jesus sagde så til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden.« De sagde til ham: »Herre, giv os altid det brød!« Jesus sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste. [Men som jeg har sagt til jer: I har set mig, og I tror ikke. Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort.«]

Johannesevangeliet 6,24-35[36-37]

Ørkenen farves næsten rosa i morgengryet. Morgensolen kaster lys over en stor menneskemængde, dér hvor ørkenbjergene møder vandet, den afslører fraværet af Jesus. I folkeskaren vågner en vildrede, de leder. Disciplene er også væk. Der er intet spor af måltidet fra aftenen inden, brødene og fiskene, ikke en krumme. Der er forvirring. Der er både, der ligger og vugger ved søbredden. Måske var de for grådige i går, da de spiste sig mætte. Men maven må have brød. Hvordan kunne han gøre fem brød og to fisk til mad til alle? Kan han gøre det igen? De har set tegn og er sultne og vil have mere.

Herhjemme lokker forårets lys og varme de sprøde spirer frem, som anes lige under overfladen. Forrådskammeret er næsten tomt og kirkeåret byder på midfaste. Midfaste giver os tegn, tegn på liv. Johannesevangeliet tager os i hånden, ud af det tomme forrådskammer, ud af vintermørket. Ud af julenattens stald, og i stjernens lys ledes vi frem mod langfredagskorset.

Hvad har vi set på vejen?

Ved søbredden er der én i folkeskaren, som skubber en båd ud i vandet – hvorfor ikke. Flere både løses fra reb, og skubbes ud i Tiberias kolde søvand. Der er trods alt ikke så langt over til den anden side. Her træder alle fødderne op på den sandede søbred. De er fem tusind. Det er næsten som om Jesus tager imod dem:

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 813, 125 årgang
Marts 2024
ISSN 0901-2214

"I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte"

Folk er oprørte. Hvad med Moses og ørkenvandringstiden, de fik manna fra himlen at spise – så de kunne tro. Fem tusind spørgsmål regner ned over Jesus:

"Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?"

"Guds gerning er, at I tror"

"Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig?"

"Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden"

Folkeskaren taler om det daglige brød. Jesus taler om åndeligt brød. Samtalen foregår på to planer – kristendommen vender som sædvanligt det hele på hovedet. Tro er Guds suveræne gerning, og ikke noget du skal forstå eller kan fastholde for dig selv, for tro må leves ved at dele ud af den kærlighed Gud giver dig, med andre.

Tro er Guds nåde, som gives dig for ingenting, og konsekvensen af tro er at du giver Gudskærligheden videre i måden, hvorpå du er her i livet med andre mennesker.

Jesus ser på skaren, de fem tusinde sultne maver, der ledte efter ham, og han ser deres tro. De tror, at han kan gøre det igen. Og der ved søbredden forkyndes vi evangeliet:

"Jesus sagde til dem: Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste"

Smag lige på de ord. der er virkelig lagt i ovnen til, at lidt kan blive til meget.

Livets brød, som tegn på Guds nåde. Guds nåde er en måde at tale om det forhold, at vi er givet noget

på forhånd, som bliver til mere desto mere vi giver af det.

Overalt hersker der jo en logik. Der er matematikens logik, det er logisk, at 2 plus to er 4. Det er logik, at vi taber os når vi spiser mindre.

Nogle logikker virker knap så logiske. Da jeg var omkring 13 år gav jeg mig til at bage brød. Det gik ikke så godt. Jeg syntes, at det var ulogisk, at brødene ikke skulle hæve dobbelt og bage dobbelt så lang tid når nu jeg havde puttet dobbelt så meget gær i. Uden dobbelt-op på gær kunne jeg tage brødet ud af ovnen, og så var det alligevel blevet større.

I kærlighed gælder en u-logik. Jo mere kærlighed du giver, desto mere kærlighed har du. Kærlighed er ikke et forråd, der systematisk tømmes efterhånden som vi bruger af det.

Som en kage, der bliver større af, at der bliver spist af den.

Indimellem kan en sult overtage i livet, som du prøver at dulme dig fra ved at samle mere manna end du behøver. I dagens evangeliefortælling spørger skaren "Hvad skal vi gøre?", "Hvad kan du gøre?" Evangeliet stiller spørgsmålet tilbage til dig og mig; ja, hvad kan du gøre? Og svarer selv:

"Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste"

De leder efter tegn, men Jesus ser, at de leder efter relationen med Gud, og at deres tro får dem til at lede. Han tager imod dem som han tager imod os i nadveren. Nogle gange leder vi efter ét, og finder noget andet.

Under gudstjenesten her i fængselskirken for et par uger siden, skete lige præcis dette. Jeg stod for alteret med det lysende kors bagved, og havde lige indstiftet brød og vin da en af jer brasede ind ad døren med et: "jeg sku' bare lige høre, hvornår den der computercafé åbner?". Der blev helt stille. Måske var det Kristus, der mødte ham. Måske var det synet

af kors og brød og vin og lysene på alteret. Måske noget andet. I hvert fald bakkede han ud ad kirkedøren, imens han slog korsets tegn og begyndte at mumle fadervor. En bekendelse. På en måde var situationen både sjov og skæv, og hvis du er her nu, vil jeg stadig gerne fortælle dig om computercafés åbningstider. Samtidig slog det mig, at Kristus ikke er blevet væk, heller ikke for dig herinde i fængslet, som minder om en ørkenvandringstid for dig. Din bekendelse taler for sig selv.

Kristus var heller ikke blevet væk for de fem tusind, der søgte mere brød og flere tegn, men i stedet blev modtaget af ham.

"Herre, giv os altid det brød!", beder de Jesus, delvist i en bøn, delvist en bekendelse. Og Gud svarer: "Jeg er livets brød"

Livets brød er en måde at tale om Guds nåde, som udfolder sig i kærlighedens u-logik. Det er dagens evangelium til os: Guds nåde gives os for ingenting, giv det for ingenting. Guds nåde slipper ikke op, og har sit eget logiske system. Kærlighedens u-logik er hjerteskerende logisk – tag imod. Tag imod dét, der gives netop dig.

Jeg tror jeg vil prøve, række hænderne frem. Jeg ser på alle de andre mennesker, der har sat sig ned. Gumlende ansigter. Nogle stille og tankefulde, nogle tomme i blikket, nogle urolige og længselsfulde. Nogle smilende. De ser alle sammen forskellige ud.

Morgensolen står allerede højt på himlen, og jeg står der i menneskemængden og lytter. De fem tusind spørgsmål er blevet til stille opmærksomhed.

Mine tanker begynder at flyve lidt rundt, jeg tænker på de tegn jeg har set. Men tankerne afbrydes af én, der rækker mig en humpel brød.

Amen!

Linnéa Lund

Sognepræst Karlebo Sogn og Horserød Statsfængsel

Salmer (Den Danske Salmebog):

721: Frydeligt med jubelkor

57: Herre, fordi du

370: Menneske, din egen magt

313: Kom regn af det høje

477: Som korn fra mange marker;

Den blå anemone (281 HS 19.udg.)

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke, Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov — Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk